

**TRÍ THỨC BÔNG CHỐC THÀNH SỎI ĐÁ,
ĐỀ LÓT ĐƯỜNG CHO VIỆT CỘNG DÃM NÁT MIỀN NAM**
(Võ Long Ẩn)

Kính thưa quý vị,

Cho đến hôm nay, sau 38 năm chính quyền miền Nam, bị bọn CSBV xâm lược chiếm đoạt vẫn chưa có con số chính xác là có BAO NHIÊU THỂ LỰC MUỐN TIÊU DIỆT CHÍNH PHỦ VÀ NHÂN DÂN VNCH???

-Phật Giáo Ấn Quang

-Thành Phần Thứ 3

-Lực lượng Trí Thức miền Nam

-Hội Liên Hiệp Việt Kiều tại Pháp (của Huỳnh Trung Đồng đã chết tại VN an táng tại Củ Chi)

-Hội Huỳnh Đệ Việt Nam của bạo chúa áo đen Nguyễn Đình Thi tại Pháp

-Hoà Thượng Thích Thiện Châu và Ni Sư Mạn Đà La tại Pháp

-Lực Lượng Dân Tộc Dân Chủ và Hòa Bình của Bs Phùng Văn Cung. Ls Trình Đình Tảo, HT Thích Đôn Hậu

-Phật Giáo Ấn Quang

-Lực lượng Thanh Sinh Công của bạo chúa áo đen Phan Khắc Từ

-Mặt Trận Dân Tộc Giải Phóng Miền Nam của Nguyễn Hữu Thọ

-Lực Lượng Nhân Dân Cách Mạng Thừa Thiên Huế của Lê Văn Hảo

-Phong Trào Ni Sư Tranh Đấu của Ni Sư Huỳnh Liên

-Phụ Nữ Đòi Quyền Sống (sưông) của bà Ngô Bá Thành

-Bọn Trí Thức (ăn cám heo) Miền Nam

Và còn nhiều thế lực làm tay sai cho giặc cộng chiếm miền Nam.

Kính gửi đến quý vị bài viết đã được đăng trên HNPD đã hiệu chính gửi đến quý vị để rộng đường dư luận.

Kính chúc quý vị an lành

Võ Long Ân

oOo

Thưa quý vị trí thức được đào tạo dưới mái trường của các nước văn minh tiên tiến Pháp, Âu, Mỹ, Úc cùng các quốc gia phi cộng sản trên thế giới. Quý vị là lớp người mà ông bà ta thường có câu ví là “đẻ bọc điều”; là những người khi sinh ra nằm trong bọc như một lớp màng mỏng bao bọc có màu đỏ (điều) mà còn sống sót, không bị chết ngộp, bởi lớp màng bao phủ từ đầu tới chân, thì đứa bé là có số “chân mạng đế vương”. Sau này sẽ “công thành danh toại, là bậc trí thức khoa bảng, tầng lớp thượng lưu trong xã hội.”

Hôm nay kẻ hèn này mạo muội thưa chuyện cùng quý vị: so về học vấn, kiến thức, tri thức... thì kẻ kèn này chưa đủ tư cách xách dép, đánh giày cho học trò của học trò quý vị. Nhưng về kinh nghiệm thương đau của dân tộc hai lần “bị giải phóng” lần thứ nhất năm 1945 đến 1954 được lính “cụ Hồ giải phóng” lần thứ nhì là 30-4-75 được lính “của cụ Nguyễn Hữu Thọ giải phóng” biến thành phỏng d... tuột luốc luôn từ đó tới nay biến thành quan hầu cận vua.

Nhận diện những khuôn mặt trí thức làm tay sai cho Việt cộng trong cuộc chiến Quốc Gia Cộng Sản để quý vị trí thức trẻ, suy nghĩ trước khi quyết định “đem chất xám” về phục vụ đảng như lời kêu gọi của nghị quyết 36 cùng Ủy Ban về Người Nước Ngoài của nhà cầm quyền CSVN.

Trong bài viết hôm nay, kẻ hèn này nêu lên một số những khuôn mặt từ “trí thức miền Nam” bỗng chốc trở thành những nùi giẻ của các em bé đánh giày

trên đường phố. Giới trí thức này dốc toàn lực “làm thân khuyển mã” cho tập đoàn lãnh đạo CSVN nhưng rồi than ôi!

Trong suốt thời gian cuộc chiến tranh, giới trí thức đã tìm mọi cách, mọi phương tiện, mọi danh từ, tổ chức, v.v. để tiêu diệt VNCH và kết quả là 30-4-75:

-Đứng đầu là danh xưng Mặt Trận Dân Tộc Giải Phóng Miền Nam (MTDTGPMN) Người lãnh đạo là trí thức Nguyễn Hữu Thọ. Quái thai này được sinh ra bởi cuộc hoang dâm của bộ chính trị CSHN với các tên trí thức miền Nam và nó đã bị, cha nó tên sở khanh bộ chính trị CSHN bóp mũi chết tháng 7 năm 1976. Sau khi đã hút hết sinh khí “chất xám của trí thức” nay biến thành những nùi giẻ vung vãi trong đồng rác.

Những nhân vật “trí thức” du học tại Pháp, “nồi đình đám” gồm: Huỳnh Trung Đông (đã được Diêm Vương gọi, từng là chủ tịch Hội Liên Hiệp Việt Kiều ở Pháp), Nguyễn Ngọc Giao (từng tình nguyện làm thông dịch cho phái đoàn nước VNDCCH, tức CSBV trong suốt những năm hòa đàm Ba Lê) BS Phạm Văn Thủ, TS Lê Văn Hảo, Bs Dương Quỳnh Hoa, Ks Dương Thanh Nghị, Trương Như Tảng... và còn nhiều “trí thức tay sai” Việt cộng không kể hết được.

Trong số nhân vật trí thức, thương đau ôm hận suốt đời là nữ bác sĩ Dương Quỳnh Hoa cựu Bộ Trưởng bộ Y Tế của cái chính phủ ma có tên là Chính Phủ Cộng Hòa Miền Nam Việt Nam. Bà bị tên phản quốc Phạm Văn Đồng “Khóa mõm” suốt mười năm không cho vén môi. Đành ôm hận để cho tập đoàn CSHN tiếp tục lợi dụng uy tín của bà và gia đình, thân phụ bà là GS Dương Minh Thới. Bà với phu nhân từng du học tại Pháp về nước “nhảy núi” kết hôn với bà tại “mật khu” là ông trí thức Dương Thanh Nghị, người đang nằm trên giường bệnh đã đem 3600 cổ vật của nhạc phụ sưu tập suốt đời, nay cống hiến cho nhà cầm quyền thành phố Sài Gòn, để được lãnh bằng khen trước khi nhắm mắt.

Nhân vật thứ hai trong chính phủ ma này là ông Bộ Trưởng Tư Pháp, cũng từng du học tại Pháp, tốt nghiệp bằng cử nhân luật về nước, từng là Tổng Giám Đốc công ty Đường Việt Nam. Rồi “lên xanh” vào mật khu tận tụy làm thân trâu ngựa cho CSHN sai khiến. Sau khi chính phủ của ông (quái thai

sinh ra) bị cha nó bóp cổ liệng vào hố rác, những nùi giẻ trí thức có miệng nhai thực phẩm nhưng bị câm. Vì muốn giữ mạng để tiếp tục tiêu thụ thực phẩm nên vất dò lên cổ chạy sút quần, vượt biên hiện định cư tại Pháp đó là trí thức Trương Như Tảng.

Trong phạm vi bài viết hôm nay xin công hiến đến quý độc giả nhà “trí thức” Trương Như Tảng thuộc lớp người “đẻ bọc điều” ông được sinh ra và lớn lên trong một gia đình quyền quý, thuộc giới thượng lưu ở Sài Gòn thời bấy giờ, những gia đình “danh giá” như gia đình ông thì chỉ đếm trên 10 đầu ngón tay:

Trương Như Tảng [http://en.wikipedia.org/wiki/Truong_Nhu_Tang], **bộ trưởng Bộ Tư Pháp Chính phủ Cách mạng Lâm thời Cộng Hòa Miền Nam Việt Nam**

[http://vi.wikipedia.org/wiki/C%E1%BB%99ng_h%C3%B2a_Mi%E1%BB%81n_Nam_Vi%E1%BB%87t_Nam], **năm 1976.**

Nhiệm kỳ June 8, 1969 – 1978

Sinh: 19 tháng 5, 1923 (1923-05-19), Chợ Lớn

(Ảnh nguồn Wikipedia)

Trương Như Tảng sinh ra tại Chợ Lớn

http://vi.wikipedia.org/wiki/Ch%E1%BB%A3_L%E1%BB%9Bn, trong một gia đình giàu có và thành đạt, gần đúng như sự mong muốn và xếp đặt của cha ông: một bác sĩ, một dược sĩ, một giám đốc ngân hàng và 3 kỹ sư. Sau khi tốt nghiệp trường trung học Chasseloup-Laubat, nơi ông có những người bạn nổi tiếng như Norodom Sihanouk http://vi.wikipedia.org/wiki/Norodom_Sihanouk, Dương Quỳnh Hoa

http://vi.wikipedia.org/wiki/D%C6%B0%C6%A1ng_Ou%E1%BB%B3nh_Hoa, Phạm Ngọc Thảo

http://vi.wikipedia.org/wiki/Ph%E1%BA%A1m_Ng%E1%BB%8Dc_Th%E1%BA%A3o, v.v. ông được gia đình gửi sang Pháp để học ngành dược. Tuy nhiên ông đã bỏ khoa này nửa chừng để chuyển sang học chính trị và luật. Trong thời gian ở Paris, Trương Như Tảng tham gia phong trào chống chiến tranh của Đảng Cộng sản Pháp

http://vi.wikipedia.org/wiki/%C4%90%E1%BA%A3ng_C%E1%BB%99ng_s%E1%BA%A3n_Ph%C3%A1p, vì thế ông bị gia đình cắt viện trợ và phải rửa chén, gọt khoai kiếm tiền sinh sống để có thể

tiếp tục con đường vạch ra. Trương Như Tảng cũng từng gặp Hồ Chí Minh vào năm 1946[3]. Năm 1951, ông tốt nghiệp cao học chính trị và cử nhân luật sau đó trở về nước vào năm 1954. (nguồn Wikipedia)

Lược qua một phần nhỏ tiểu sử của nhà “trí thức” TNT, kẻ hèn này khẫu phục tâm phục sự thành đạt mà thân phụ ông đã dày công vun trồng được một gia đình “đại phú đại hào” rất hiếm hoi của thời bấy giờ. Nhưng ông đã chọn cho ông một hướng đi đầy chông gai mà cũng quá nhiều gian ác. Thân phụ ông chọn cho ông một hướng đi con đường đầy hoa mộng, thênh thang rộng mở, cho ông lên thiên đàng. Nhưng ông đã chọn con đường xuống địa ngục là làm tay sai cho CSBV để giết hại thân nhân đem tai ương cho dân tộc.

Khi ông bị bắt giam ở nha cảnh sát, thân phụ vào thăm và có lời:

“Con à, ba không thể hiểu được con. Con đã bỏ tất cả. Một gia đình êm ấm, hạnh phúc, giàu có - để đi theo bọn cộng sản. Chúng sẽ không cho lại con được mấy may những gì con đã bỏ đi. Rồi sẽ thấy. Chúng sẽ phản bội con và con sẽ khổ suốt đời.” (5) (nguồn hồi ký TNT do Minh Võ điểm sách, người viết tô đậm và đánh nghiêng).

Sau khi tốt nghiệp từ Pháp về ông đã được chính phủ VNCH trọng dụng ông như trọng dụng những nhân tài khác nhằm mục đích đem kiến thức, tài năng để phục vụ quốc gia, dân tộc nhưng nhà trí thức đã phản bội sự ưu ái của chính phủ Miền Nam:

“Sau khi tổng thống Ngô Đình Diệm bị lật đổ, ông được cử làm tổng giám đốc Công Ty Đường Việt Nam, một công ty quốc gia lớn với trên 5000 nhân viên. Trong thời gian này theo ông cho biết (2) ông đã hoạt động ngầm qua hai tổ chức thân cộng là “Phong trào Tự Quyết” và “Ủy ban bảo vệ Hòa Bình” do bác sĩ Phạm Văn Huyền, cha của nữ luật sư Ngô Bá Thành, điều khiển. Năm 1967, do sự “phản bội” của Ba Trà, một cán bộ cộng sản khác, hành tung của ông bị bại lộ và ông bị cảnh sát quốc gia bắt giam. Nhờ có Trần Bạch Đằng (3) thu xếp với người Mỹ về trao đổi tù binh, ông được phóng thích cùng với vợ của Trần Bạch Đằng để ra bung hoạt động hẳn cho cộng sản cho đến năm 1976. (nguồn tài liệu nêu trên).

Nhà trí thức TNT “nhảy núi” ra bung biên hoạt động cho Mặt Trận Dân Tộc Giải Phóng Miền Nam (quái thai của CSBV đẻ ra) và ông ta đã trở thành bộ trưởng bộ Tư Pháp của cái chính phủ Cộng Hòa Miền Nam Việt Nam, nhưng trong hồi ký “Thằng Việt Cộng” do ông viết đã không thấy ông nhắc tới ông làm gì trong chức vụ bộ trưởng của ông. Ông đã vô tình hay cố ý bỏ sót điểm quan trọng trong hoạt động “kháng chiến” của chính phủ của ông mà mục tiêu chính là lật đổ chính phủ VNCH mà ông cùng phe đảng, đồng bọn của ông đã làm theo lời dạy của bộ chính trị CSHN và Trung Ương Cục Miền Nam:

Ngày 8 tháng 6 năm 1969 Trương Như Tảng được chỉ định vào chức vụ bộ trưởng bộ Tư Pháp của “chính phủ lâm thời cộng hòa miền Nam Việt Nam”, do Huỳnh Tấn Phát, một đảng viên cộng sản kỳ cựu, làm thủ tướng. Gần 6 năm trời, từ 8-6-1969 đến 30 tháng 4 năm 1975, trong cuốn hồi ký không hề thấy tác giả nói ông làm gì trong cái bộ đó và nó hoạt động ra sao. (4) Đó chính là một điểm khôì hài nhất của cái gọi là chính phủ kia, đồng thời cũng là một lỗ hổng to tướng của cuốn hồi ký. (nguồn như đã nêu trên).

Chắc có lẽ chức bộ trưởng Tư Pháp “hữu danh vô thực” trong cái chính phủ bù nhìn của Huỳnh Tấn Phát, tất cả điều hành đều nằm trong tay của Trung Ương Cục Miền Nam dưới sự “chỉ đạo” từ bộ Chính Trị CSHN. Cho nên ông ta cảm thấy xấu hổ không dám viết ra trong hồi ký của ông, đó là điều dễ hiểu. Sau ngày đại tang của dân tộc đa số tướng tá chính khách... viết hồi ký không ngoài mục đích: chạy tội và cái ta quả lớn hơn trách nhiệm đối với quốc gia, dân tộc. Cũng có những vị thì nguyện ôm xuống tuyến đài, không hề để lại một bút tích nào cho hậu thế làm sử liệu để rút kinh nghiệm tìm một hướng đi cho tương lai.

Đó là điều thiếu sót rất lớn và là trọng trách của những nhân vật có gắn liền đời mình với thời cuộc, với lịch sử thời gian dù ngắn hay dài!!! Trường hợp nhà trí thức Trương Như Tảng không ngoại lệ. Nhà trí thức Trương Như Tảng tỉnh giấc “Nam Kha” nên đã:

“Vì đã tỉnh mộng, hết tin tưởng ở đảng nên khi được mời làm thứ trưởng bộ Thực Phẩm và Tiếp Tế, ông đã từ chối khéo. Cảm nhận được sự bất mãn của ông, chính Võ Văn Kiệt, lúc ấy là bí thư thành ủy Sài Gòn, đã tìm cách giải thích và khuyến dụ ông nhận một chức nhỏ hơn tại miền Nam. Nhưng ông đã lợi dụng sự tin cậy của Kiệt để tính chuyện chuẩn bị vượt

biên. Ngày 25 tháng 8 năm 1979 ông xuống thuyền làm “thuyền nhân” và hơn một tuần sau thì được một tàu hàng Singapore chở tới đảo Galang, thuộc Indonesia, bắt đầu cuộc sống tha hương” (nguồn nêu trên).

Thưa với trí thức Trương Như Tảng cùng với những trí thức từng làm thân “trâu ngựa” cho CSHN, theo định luật cũng như đức công bằng khi một tông phạm cùng thủ phạm, can tội giết người cướp của thì cả hai cùng đồng tội như nhau:

Ngày 30-4-75, khi đoàn quân của Mặt Trận Giải Phóng Miền Nam với lá cờ nửa xanh nửa đỏ sao vàng, tiến vào thủ đô Sài Gòn. Sự kinh hoàng lo sợ của dân chúng khi nghe đoàn quân “giải phóng” cũng giống như đoàn quân xâm lược của Đức Quốc Xã tiến vào Do Thái, hay đoàn quân của Tần Thủy Hoàng “tóm thù Lục Quốc”.

Sự lo sợ của quân chúng từ Nam vĩ tuyến là điều có thật, lính “Giải Phóng” của các ông tiến tới đâu thì dân chúng bồng bế nhau bỏ chạy về một phương trời vô định, Không biết đi đâu, điếm đích là chỗ nào miễn là vùng Quốc Gia, nơi đó không có quân giải phóng, nơi đó không có cán bộ cộng sản là dân chúng tìm đến...! Nhưng đoàn quân của ông bộ trưởng Trương Như Tảng, nó tàn ác quá, tàn sát nhân dân Việt không thua gì quân của Hitler tàn sát dân Do Thái.

Những trại tập trung “cải tạo” của quân “Giải Phóng CSVN” còn tàn ác hơn lò hơi ngạt của Hitler vì nó giết người ngay tức khắc, không đau đớn, không quằn quại. Trại “cải tạo” với hình thức hành hạ con người hơn súc vật, bọn cán bộ “quản giáo” hành hạ quân cán chính VNCH, đau đớn chết dần chết mòn, chết không còn máu để chảy, không còn nước mắt để rơi, và nếu còn sống sót sau khi thả về con người như chết chưa chôn, có xác nhưng không còn hồn...

Hơn cả vài trăm ngàn sinh linh đã chết trên đường trốn chạy sự tàn ác của đoàn quân xâm lược CSVN, hoặc chết trong rừng sâu, hoặc chết dưới lòng đại dương làm mồi cho cá. Đàn bà, con gái bị hải tặc hãm hiếp, cướp bóc. Người dân bất hạnh không chạy thoát được, họ đã bị tước đoạt tất cả những gì họ có, tài sản, ruộng vườn nhà cửa, kể cả tánh mạng bị đe dọa... Họ đã cam tâm cúi

đầu chịu đựng ách thống trị tàn bạo nhất trong lịch sử dân tộc trên 38 năm qua và còn tiếp tục...

Điều nguy hại cho dân tộc, cho tổ quốc là mảnh giang san mà tiền nhân hy sinh xương máu, gầy dựng, gìn giữ nay lần lượt mất dần mất mòn vào tay Tàu cộng do sự hiến dâng của tập đoàn thái thú CS Việt Nam mà ông Trương Như Tảng cùng đồng bọn của cái chính phủ Cộng Hòa Miền Nam Việt Nam cùng mặt trận Giải Phóng dày khuyển mã ra công đóng góp cho đoàn quân xâm lược tàn sát nhân dân miền Nam.

Thưa ông, với trách nhiệm to lớn đối với một ông bộ trưởng trong “CÁI” chính phủ ma của các ông bà, mà theo quan điểm của ông thì nó sẽ “công bằng hơn, tốt đẹp hơn, tự do hơn, nhân ái hơn chính quyền của Nguy Sài Gòn” nhưng ông đã vỡ mộng và đã nhìn nhận thân phụ ông khi vào thăm ông đã nói đúng:

“Ông cho rằng trước kia ông cùng với một số trí thức miền Nam khác vốn tin mình tranh đấu cho một miền Nam có một chế độ riêng, và thi hành chính sách hòa hợp hòa giải với phe quốc gia. Nhưng sau 30 tháng tư ông thấy những lời hứa hẹn, cam kết của những Tôn Đức Thắng, Phạm Văn Đồng và Lê Đức Thọ (trang 283-284) chỉ là giả dối. Chỉ một năm sau chiến thắng đảng đã hoàn tất việc thống nhất đất nước, nghĩa là giải tán chính phủ lâm thời cộng hòa miền Nam của nhóm các ông. Không có hòa hợp hòa giải. Không có chính phủ ba thành phần. Mà chỉ có đảng, một đảng duy nhất, từ danh xưng đảng Lao động đã đổi ngay sang “đảng Cộng sản Việt Nam”. Hơn 300,000 người (con số tối thiểu của ông đưa ra) bị bắt giữ, không có xét xử và không biết ngày về, trong đó có anh em ruột thịt, bà con thân thích, bạn bè của ông, hay của những người tai to mặt lớn trong Mặt trận, kể cả con rể của luật sư Trịnh Đình Thảo, người bạn vong niên của ông.

Sau khi Sài Gòn thất thủ, Trương Như Tảng có dịp liên lạc với gia đình thì được biết cha ông mới qua đời, con gái ông đã được phu nhân Tổng thống Thiệu bảo trợ cho đi du học ở bên Mỹ, con trai ông cũng đã sang Pháp, còn mấy người anh em ông thì bị đi “học tập cải tạo”, trong đó có một người cho đến khi ông viết xong cuốn hồi ký (1985) vẫn còn ở trong tù. Ông buồn

rầu nhớ lại lời cha ông nói lúc vào thăm ông trong nhà tù của Tổng nha Cảnh sát Quốc gia năm 1967 (nguồn như nêu trên).

Thưa trí thức Trương Như Tảng người xưa thường khuyên rằng “đánh kẻ chạy đi, không nên đánh kẻ chạy lại”. Nhưng cũng tùy trường hợp để áp dụng; Trường hợp của ông và đồng bọn của ông đã tình nguyện trở thành tội đồ của dân tộc: Tội bắt hiếu với chính tứ thân phụ mẫu và anh em trong gia đình ông, chính ông đã thành lập chính phủ để chính phủ đó đã đem quân chiếm đoạt tài sản và mạng sống của chính người thân của ông, cũng như tội bắt trung với toàn dân mà chứng tích còn rành trước mặt, nhưng các ông đã thể hiện tinh thần phục thiện mà tội ác đã gây ra cho chính đồng bào ruột thịt như thế nào? Không lẽ chỉ viết hồi ký thôi sao? Tội ác gây ra thì trách nhiệm phải gánh lấy mới là anh hùng trong trời đất, mới không hổ danh hai chữ TRÍ THỨC.

Bài viết với mục đích không phải khơi lại đồng tro tàn để tìm đóm lửa hắt hiu sắp tắt, nhưng để nêu lên một, những... trí thức đã mê muội “ăn phải phân Việt Cộng” ra thân khuyên mã tiếp tay cho CSHN chiếm đoạt miền Nam gây tang thương cho dân tộc. Để làm tấm gương cho “bọn” trí thức đã cam tâm nhục mạ người quân nhân của QLVNCH cùng chính phủ Miền Nam, và đã, đang, tiếp tục đánh giày cho lãnh đạo CSVN bằng lưỡi. Hãy thức tỉnh đi những trí thức hải ngoại, hiện đang trong cơn mê loạn vô minh.

Võ Long Ân
16-7-2013

Nguồn: Internet E-mail by [UBTTADCSVN](http://ubttadcsvn.blogspot.com/2013/12/tri-thuc-bong-choc-thanh-soi-e-lot-uong.html) chuyển
<http://ubttadcsvn.blogspot.com/2013/12/tri-thuc-bong-choc-thanh-soi-e-lot-uong.html>

Đăng ngày Thứ Sáu, December 6, 2013
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTB/DD, ĐĐ11/TĐ1ND, SĐND, QL-VNCH